

Trong chuyến viếng thăm tiáu bang Utah, tôi đi thăm hồ u hồ t các tháng cánh nái đây.

Thá phá cáa tiáu bang là Salt Lake City. Hồ ná cá mán Great Salt Lake ráng mánh máng ná trong vùng đái núi Rocky Mountains cao hàng ngàn bá cách mát bián. Đá muái trong ná cá cao gáp năm lán ná cá bián đái dáng. Mát ká công cáa Tháng Đá đá u đái cho vùng đát cao nguyên này.

Utah còn là Thánh đáa cáa đáo Mormon, đang phát trián rát mánh. Đán Utah không thá không đán viáng Mormon Temple. Mát tháng cánh, mát ká quan có chiáu dài lách sá gán lián vái sá khai khán, xây đáng và phán thánh cáa Utah. Đáo Mormon (Mác Môn) còn tên gái khác là Đáo LDS viát tát cáa chá Latter Day Saints, có nghĩa là Giáo Hái Các Thánh Há Ngày Sau cáa Chúa Jesus Christ (The Church of Jesus Christ of Latter Day Saints). Đán thá trung tâm có sáu ngán tháp cao chát vát xây đáng suát bán mái năm mái hoàn thành. Trung tâm giáo hái (Temple Square) trái ráng 35 má Anh là mát quán thá kián trúc vĩ đái, tân ká, láng láy và trang nghiêm. Trên đánh tháp đán thá (Temple Of The Lord) cao vát là táng mát ngán i đán ông báng vàng đáng thái kán. Đây là táng cáa vá thiên sá ánh sáng Moroni hián ra vào ngày 21 tháng 9 năm 1823. Ngài soi đán cho tiên tri Joseph Smith đáng thái biát nái chôn giáu biên sá cá xáa. Sách áy cháa đáng trán ván Phúc Âm vĩnh cáu do chính Đáng Cáu Rái đá ban cho các dân tác. Tá đó, kinh sách Mormon đá cá đách và viát ra đáa vào báng khác báng vàng (Gold Plates) chôn cát trên đái Cumorah gán làng Manchester thuác tánh hát Ontario, tiáu bang New York tá năm 421 sau Thiên Chúa. Toàn bá sách Mormon là lái rao giáng cáa Chúa Jesus Christ giáa ngán i Nephites không lâu sau khi Chúa phác sinh. Ngài tiên tri Joseph Smith còn đá cá Chúa khái thá viát nên táp Giáo Lý và Giao ác.

Luát tiáu bang Utah không cho má sáng bài và các hình thác đánh bác công cáng. Các chá chá bán bia vái náng đá 3 phán trăm. Kát háp vái "Lái Thông Sáng" cáa đáo Mormon, đáo háu không cá bác, không hút thuác, không uáng các loái ná cá có ga và có màu khián cho đái sáng nái đây yên bình hán, ít tái phám hán so vái tình tráng chung trên đát Má. Và có thá nói là môi tráng thích háp cho tuái thá đá cá nuôi dáng và lán lên trong náp sáng trong lành.

oOo

Tôi đi theo đoàn người vào thăm khu Temple Square. Đi theo lối đi là những luống hoa khoe màu rực rỡ. Một nhóm các nhân viên đội mũ xây cao trên một đất nền phẳng phiu các nhòm nhòm ngó nhìn phía trong chiềng lách ánh mặt trời. Các hình tượng điêu khắc đẽo gọt nghệ thuật và phong phú được trưng bày trên những bậc thềm và đường rải rác trong khuôn viên rộng lớn. Các chổ sạch, những người truy cập giáo và tín hữu làm công tác thiện nguyện trang phục vét-tông cà-vạt chỉnh tề. Họ có nhiệm vụ giới thiệu, hướng dẫn và giới thiệu những điếu mà khách thăm viếng và tín đồ hành hương cần tìm hiểu.

Tôi vừa bước lên khỏi bậc thềm khu nhà thờ Church Office Building, tòa cao có 26 tầng dùng làm trung tâm điếu hành của giáo hội, chổ một thanh niên trong bộ vét-tông đen trông chững chạc và đĩnh đạc đứng trước mặt tôi:

- Thưa, bác là người Việt?

Tôi nhận ra là một thanh niên Việt Nam. Có lẽ đây là thầy Tát, một chức phẩm trong dòng đá này làm công tác thiện nguyện vào ngày Chúa Nhật. Tôi đứng nhìn người thanh niên đang đứng trước mặt tôi có khuôn mặt giống người bạn của tôi năm xưa khi chúng tôi chung trong tù sau năm 1975. Sự bàng hoàng trải qua mấy phút đứng nhìn, tôi mới hít thở nên lời:

- Vâng, tôi là người Việt. Xin lỗi vì sự thất vọng đã đứng nhìn chờ trong khung cảnh này. Có điếu tôi cũng xin thú thát là chờ có khuôn mặt giống người bạn tôi hồi còn quê nhà.

Người thanh niên hướng dẫn tôi đi thăm khu Bảo tàng viện và Nghệ thuật gốm tranh ảnh và những bậc thang điêu khắc các vị Lãnh đạo (Presidents) và 12 Sá Đát thi khai sáng đá Mormon đứng bày giá.

- Đây, chờ qua Má năm nào? Tôi giới chuyện, khi người thanh niên đứng lối đi đoàn khách thăm viếng còn trải lối sau.

- Thưa bác, cháu qua đây vào giáa năm 1992 theo dián HO cùng với mẹ cháu và một người chị đác đánh chờ tiáu bang Utah này ngay từ ngày đáu.

- Thưa ba chờ đâu?

- Ba cháu chờ trong tù An Đám.

- Ba chờ tên gì?

- Tôn Long Má.

Tôi sờ ngát đán lòng người, rồi nhác lời:

- Tôn Long Má là cha ruột của chờ sao?

- Vâng. Mẹ cháu bỏ ba chờ lúc cháu mới ba tuổi.

- Cháu ơi, Tôn Long Má là bạn của bác sống gần nhau suốt ba năm trong tù.

Người thanh niên đứng hướng lối nhìn tôi rồi tháng thát kêu lên:

- Ba cháu là bạn cùng tù với bác? Ôi, quý hóa quá. Điếu chờ có người bạn của mẹ cháu là mong gặp đác người nào đã chờ ngá kián cái chờ của ba cháu trong tù. Tháng Đá! ngài đã chờ nhán lời chờ xin chờ và ngày hôm nay Cha trên trời đã mang đán cho gia đình con ân sống chờ ngài. Con xin tạ ơn Chúa, Amen.

Người thanh niên ngừng điếu lên:

- Thưa bác, tên cháu là Tôn Thất Trọng Thuát. Cháu nghĩ bác không phải là người người chờ tiáu bang này vì vậy xin phép bác cho Mẹ cháu đác gặp chờ trong ngày mai. Có đác không, thưa bác?

Tôi móc bóp lấy tờ danh thiếp của con trai tôi đáa cho Thuát:

- Đây là số phân và đáa chờ nhà con tôi. Qua đây chờ đá thăm con cháu và viếng chờ nhá, tôi

chúng có gì phải bị bắt. Mẹ của chúng tôi đi đâu cũng đi, còn chúng ta tôi mới quay về Cali.

oOo

Cuối năm chúng tôi đi thăm nhà ông hình như nhà Ông Long M qua nhà ông năm tháng trong tù nhà mới được phim ảnh ra trong trí nhớ của tôi: Một nhà hàng tôi 5 tuổi, vóc người tôi đẹp, khỏe mạnh và xinh xắn. Tính tình thu hút, phóng khoáng. Anh rất sùng đạo Phật. Tuy nói quy củ nhưng hình thức có tính cách tôn giáo, nhà ông M và chúng tôi ăn chay vào ngày mùng một và ngày Rằm âm lịch.

Ban giám đốc trại chúng tôi 3 phải trách xây dựng chiếu cho chúng treo bên cầu qua dòng sông Côn để dân chúng làng Thuận và tù nhân có thể qua lại trong mùa nước lũ. Bên kia sông là cánh đồng ruộng chày dài đến tận chân đèo. Mỗi năm, từ phải đến ba mùa lúa. Mùa mưa thì tháo nước ra, mùa khô thì thay nhau đêm ngày tát nước lên đồng.

Hai bên sông toàn là đất núi bị nước xói mòn lâu ngày thành sông. Người ta chọn nơi có hai mỏ đất nhô ra là nơi đắp nhà cửa dòng sông để bên cây cầu đi qua. Nhà ông ngày đầu khi công, đất làm cho phải đào đất, đóng cọc xây dựng hai mỏ cầu cho chúng chãi đất giữ chân bên thành đường ray xe lửa làm cho chúng đất sụt kéo cầu cây cầu treo dài 80 mét.

Mùa lũ, nước chảy xiết đã khoét lõm sâu vào chân đất hai bên. Để nâng giữ khi đất phía trên khi bị sụp đổ, từ phải xây dựng đập đá vào chỗ lõm bên dưới. Đang trong mùa khô nhà chúng sông xuống thấp cùng nên hai mỏ cầu là hai khi đất sụt xuống đập chèn vênh bên bên. Đám tù hình thành đá tảng đập đổ y khoanh trại đất chân mỏ cầu.

M là tay thợ xây trong toán của ta ngày vào tù. Cách làm việc của anh là tận lực, yêu nghề và tinh thần trách nhiệm cao mới được anh chọn là tù nhân. M có quan niệm: Bớt ăn lãnh vực nào người sĩ quan Miền Nam phải thi hiên tài năng trước bọn cai tù. Ông đi học lý sự sai sót mà mới sát lắng nhấc mình. Chính vì thế mà anh nhận công việc nặng nề nhất là xây đập cho khi đất bên dưới mỏ cầu. Hàng trăm viên đá chèn đất mới để từ khác cung cấp cho đất trên mỏ đất để xây móng chân cầu. Số công việc của ông đá cùng với số hàng chân của doi đất, khi đất trên đập M bắt gặp sự. M bắt chôn sống đất khi đất sụt xuống. Bọn tù đã nói lời cầu xin anh. Nhà ông, con người chỉ là sinh vật bằng xương thịt làm

sao chú đ&ng n& i s&c n&ng hàng ch&c t&n c&a đ&t đá đ& lên. Xác anh cu&n tròn m&m nh&n nh& con s&ng. N&&c m&t chúng tôi ch&y r&n r&a. L&n đ&u tiên ng&&i từ không che gi&u dòng l&c&a mình tr&&c m&t b&n cai tù. M& ra đi đ& l&i n&i đau đ&n t&n cùng cho ng&&i v& tr& và hai đ&a con th&.

- Th&a bác, đây là v& Tiên tri Joseph Smith đ&&c Chúa m&c kh&i vi&t ra Giáo Lý và Giao &&c. Cũng là v& Ch& t&ch đ&u tiên c&a Giáo Hội b&u ra t&i m&t bu&i h&p c&a Hội Đ&ng Th&&ng Ph&m trong ngày 24 tháng Chín năm 1834 t&i Kirtland, Ohio.

L&i gi&i thi&u c&a Thu&t làm tôi b&ng t&nh. Tr&&c m&t tôi là b&c t&&ng bán thân b&ng đ&ng đ& mà m&t tôi ch& nhìn th&y thân th& c&a M& đ&y máu. T&t c& x&&ng trong ng&&i anh t& đ&u đ&n chân h&u nh& nát v&n. Thi hài anh khi đ&&c khiêng lên nó o&n xu&ng tho&t trông nh& m&t chi&c bao t&i đ&ng th&t. Đ&u và m&t anh hoàn toàn b& bi&n đ&ng. Đ&n đây, tôi không còn tinh th&n và h&ng thú đ& đi xem h&t các công trình ngh& thu&t trong vi&n b&o tàng n&a nên cáo t& Thu&t ra v&.

oOo

Sáng ngày hôm sau, tôi nh&n đ&&c cú ph&n c&a Thu&t th&t s&m m&i tôi đ&n nhà hàng M& Tiên vào lúc 12 gi& tr&a, nhân ti&n me c&a c&u xin phép đ&&c g&p m&t.

Tôi v&a đ&n c&a nhà hàng, Thu&t đã v&i vàng ra đón. M&t ph&n m&c áo dài màu khói h&&ng đ&ng đ&y cúi đ&u:

- Kính chào ông anh.

Tôi th&t s& xúc đ&ng, khi Thu&t gi&i thi&u đây là me c&a c&u. Khuôn m&t ng&&i đàn bà thanh tú, phúc h&u nh&ng trong ánh m&t v&&ng v&t n&i bu&n. Tôi cúi đ&u chào đáp l&, r&i ng&i vào chi&c gh& đ&i di&n mà Thu&t v&a m&i kéo ra m&i.

- Th&a ông anh, - gi&ng Hu& nh& nh&, tr&m bu&n, ng&&i đàn bà t& gi&i thi&u - Em tên là Tr&&ng Th& Ng&c. Nghe cháu Thu&t nói g&p đ&&c ông anh, ng&&i & cùng chung tr&i từ An Đ&m v&i ba nó, em m&ng l&m. M&c đ&u anh M& m&t đã g&n 25 năm mà lòng em c& phân vân, th&c m&c mãi khi nh&n đ&&c gi&y báo c&a tr&i từ r&ng ch&ng em ch&t vì b&nh nhi&m trùng gan c&p tính. Trong khi đó đã hai l&n em đ&&c anh &y v& báo m&ng v&i khuôn m&t đ&y máu me nhìn em trong đau đ&n. Hình &nh đó ch&a ph&i m& trong trí nh& c&a em. Tr&&c khi đi Hoa K&, chúng em có đ&n tr&i An Đ&m đ& xin đ&i m& nh&ng Ban Giám Th& tr&i không xác đ&nh đ&&c v& trí n&i chôn anh M&, còn tù nhân toàn là l&p hình s& sau này. Cái nghĩa đ&a tù b& n&&c trên đ&nh núi cao đ& xu&ng xói mòn g&n h&t. Em vô cùng đau kh&, đ&n lúc ra đi mà ch&a lo cho ch&ng đ&&c m& yên m& đ&p. Hai đ&a con em bi&t rõ ni&m tr&n tr& đó, chúng nó luôn luôn c&u nguy&n mong đ&&c g&p ng&&i bi&t rõ v& cái ch&t c&a ba chúng. Cách đây hai đêm, em n&m m&ng th&y nhà em v& chùa. Trong c&n m& em m&ng quá ch&y đ&n ôm anh &y nh&ng hình hài đó tan bi&n ngay. Không bi&t có ph&i đây là đ&i m& báo c&a anh M& r&ng em s&p g&p đ&&c ân nhân? Em hy v&ng ông anh bi&t rõ cái ch&t c&a ch&ng em và còn nh& đ&a đ&i m& ph&n c&a anh &y.

Ngái phá ná nói mát mách nhá trát cá nái lòng uá ná báy lâu nay. Tôi trán tráng trá cá lòng trung trinh tiát nghĩa cáa ngái vá sáng trán đái thá cháng nuôi con. Trá cá khung cánh này đây, tôi không muán khái lái hình ánh cái chát kháng khiáp cáa Má. Tôi không muán táo thêm sá kháng hoáng trong lòng mái ngái. Vì thá, buác lòng tôi phái láng thánh xem nhá đáng láa vái sá đái trá cáa mát chá đá luôn luôn che đáy sá thát và chái bá trách nhiám cáa mình.

- Tháa chá, - tôi lên tiáng - Cái chát cáa anh Má, anh em tù chúng tôi đau lòng lám. Đái ngái chá mát lán chát, tiác ráng anh ra đi quá sám. Phái cháng đánh mánh đã an bài? Mong chá và các cháu thôi bán khoản vá nó náa. Tôi ván còn nhá chá chôn anh áy trong nghĩa đáa tù. Hồ a vái chá khi vá lái Cali, tôi sá vá sá đá đáa đái mángôi má cáa anh Má.

Khi tôi ngáng nói, bà láy khăn thám giát lá còn đáng lái trong kháe mát, rái tiáp lái:

- Tháa ông anh, náu đá cá, xin gái cho em bán vá đáa đái má cáa anh Má càng sám càng tát. Cuối năm này, cháu Thuát đi Viát Nam vái phái đoàn thuác "Hồ i Bán Ngái Cái Viát Nam" trá sá Má kát háp vái nhóm "Vòng Tay Bán Bá" Hà Nái làm công tác thián nguyán áy láo, giúp đá và chăm sóc cho nháng ngái mác bánh cái. Nhân đáp này em sá theo cháu vá đái má cho ba chúng nó.

Thuát đang ngái yên trong góc bàn chăm chú nghe, tôi lián quay sang hái:

- Cậu vá Viát Nam công tác bao lâu?

- Cháu tình nguyán mát năm.

- Sao lâu đán thá!

Bà má tiáp :

- Cháu nó theo ngành Y, còn mát năm cuối cùng thác táp trong bánh vián á tiáu bang này trá cá khi ra tráng. Ngái yêu cáa nó là ná sinh viên Viát Nam qua Má du hác. Chúng nó yêu nhau và đá tính sau chuyán đi này trá vá sá tá chác đám cái tái đây. Tháng con em, nó sáng cho tha nhân. Sán lòng đán thân giúp đá cho ngái nghèo khá, hoán nán dù bát cá dân tác nào. Hai chá em nó có cùng mát quan đáng: "Tháng ngái nhá tháng thân."

Tôi ngát lái:

- Váy hián giá cháu gái á đáu?

- Cháu có cháng là mát Mác Sá Tin Lành ngái Má hián á Colorado. Trán thiên tai, bão lát nào á Viát Nam bá thiát hái náng ná là vá cháng nó đáu gái vá cá tán áo quán, chăn mán do Thánh đáng quyán gáp. Sau báa cám tráa tái nhà hàng, tôi tá biát má con Thuát ra vá. Mát tuán lá sau tôi lên máy bay trá lái tiáu bang Cali. Đá thác hián đáu mình đã háa, tôi ôn lái vá trí cáa nghĩa đáa tù An Đám đá vá cách nào đán gián nhát mà gia đánh cáa Má có thá tìm đá cá má anh đá dàng. Tôi không táng đáng đáng hián giá nghĩa đáa áy bá hoang phá ra sao, nháng chá cách ná là nác máa tá trên núi đá xuáng đã san báng tát cá. Nháng tám bia báng gá táp trái qua trên hai chá năm không thá tán tái vái thái gian. Rát may là ngôi má cáa Má nám sau gác mát cây đái thá che chán. Nác có thá xoi mòn phán trên mát nháng xáng cát Má nám sâu đái đát không thá trôi theo dòng nác. Trong sá đá, tôi ghi rõ trên thân cây đó có bán nhất báa hình chá M do anh em tù trong đái thay nhau khác vào. Đó là đáu tích mà tôi hy váng gia đánh cáa Má sá tìm ra.

Nh n đ c b n phác h a ch d n, Thu t đ n tho i sang c m n và tin cho tôi hay tháng t i s
lên đ ng v Vi t Nam.

oOo

Ba năm sau, tôi tr i Utah trong mùa Giáng Sinh. Đ i núi vây quanh thung lũng r ng l n tr
thành nh ng dãy núi tuy t sáng tr ng. Tuy t ph đ y trên mái nhà và tràn ng p hai bên l
đ ng.

Trong ngày Giáng Sinh, tôi theo đoàn ng i ti n vào khu Temple Square. V a b c chân vào
đây là tôi c ý tìm g p c u Tôn Long Tr ng Thu t đ h i thăm tin t c v m c u và vi c đ i m
c a b c u nh th nào. Tôi đ o trong khu Tabernacle n i ti ng v i cây đàn Orchestra kh ng l
g m 11,000 ng tupe kim lo i ghép l i. Có th nói đây là cây đàn l n nh t th gi i. R i đ n khu
Conference Center, ch a 21,000 ch ng i và 900 gh cho ca đoàn. H i tr ng đ c thi t k v i
k thu t hi n đ i mà âm thanh c a hai m nh gi y c vào nhau trên khán đài, ng i i cu i
phòng cũng nghe đ c. Sau cùng, tôi tìm t i khu Joseph Smith Memorial Building, n i đây
chung quanh t ng có nh ng phù điêu ch m kh c m thu t và tinh x o nh ng v n không th y
Thu t đâu. Tôi ra v mà nghe lòng mình tr ng tr i vô cùng.

Ngày m ng m t âm l ch, tôi đ n vi ng c nh chùa Tam B o. Nh ng bông tuy t r i đ y tr i, ph
tr ng c sân chùa nh tr i th m b ng bông. Hàng cây ki ng ch y dài tr c sân lung lay nh ng
m nh tuy t v trên cành lá. Tôi đang đ o b c trên l i đi vào chánh đ n, ch t m t ni cô đ n
tr c m t tôi vái chào. Tôi s ng s khi nh n ra ng i ph n ba năm v tr c, Tr ng Th
Ng c. Bà cho bi t đã quy y mang pháp danh Di u Ng c. Ch ba năm thôi mà trông bà c n c i,
già đ r t nhi u. Đôi m t tràn ng p n i u t , s u nã. Bà m i tôi vào nhà khách dùng trà. Ni cô
lên ti ng:

- A Di Đà Ph t, tr c tiên b n ni xin đ i di n gia đình bày t lòng tri ân đ n ông anh. Nh b n v
đ a đ i m ngôi m rõ ràng t ng chi ti t nên chúng tôi đã tìm đ c m ph n c a anh M khá đ
dàng. Hài c t c a anh y đã đ c đem qua đây th trong chùa. Nh ng t ng linh h n anh M
đ c thanh thoát...

Nói đ n đây, ch t nh ng gi t l long lanh trong m t c a ni cô trào ra.

Tôi ng c nhiên, v i h i:

- Đã có chuy n gì x y ra?

Ni cô cúi đ u đ gi u đi nh ng gi t l mà m t sa di c n ph i đ e nén. H i lâu bà m i ng ng m t
lên:

- Sau m t năm chăm sóc nh ng n n nhân b nh cù i Vi t Nam, cháu Thu t tr i Hoa K . Ban
đ u, Thu t tr n tránh ng i yêu c a nó và cu i cùng quy t đ nh đ t khoát không còn liên l c
v i nhau. M t th i gian sau, trên m t cháu xu t hi n nh ng m n s ng đ . Tôi h i, nó l ng tránh,

không trái. Dán dán cháu nó ít vá nhà hán. Cách đây mát năm, cháu vá Viát Nam á lâu dài. Váa rái tôi nhán đác thá cáa nó.

Bà ngáng ká, áy trong túi áo trao cho tôi mát lá thá đã nhàu, nái dung khá ngán gán: “Có á ý muán cáa Chúa dành cho con mát đái phái hy sinh phác vá cho nhân sinh đang gánh cháu nái tháng khá cáa căn bánh hiám nghèo. Con rát tháa lòng khi chính bàn tay mình thoa đáu đác nái cô đán cáa bao ngáng i bát hánh. Tuán này á trái cùi Quy Hòa thuác tánh Bình Đánh. Tuán sau có thá á làng phong cùi Đáng Lánh tánh Tuyên Quang đá chăm sóc cho các bánh nhân. Mong mẹ xem con nhá đác Chúa đón đi tá lúc mái át lòng.”

Chá tôi đác xong bác thá, bà tiáp:

- Khi hiáu ra tháng con đã mác bánh phong cùi, tôi đã khóc suát đêm tráng. Mái án nghĩ đán nó là lòng tôi quán thát nhá đát táng đán ruát, tá đái cá tâm hán.
- Tháa bà, - tôi lên tiáng an ái - Có phái chẳng đây là sá sáp đát cáa Tháng Đá? Theo tôi đác biát bánh phong cùi không đá truyán nhiám cho ngáng i chăm sóc khi đã ngăn ngáa đáy đá, vá ái đã có thuác điáu trá táng háp tá tháp niên 70 – 80. Thuác tiêu điát đác vi khuán, giám thiáu lây lan.
- Nháng, tháa ông anh, - bà má cáa Thuát nhìn tôi không còn là ánh mát mát ni cô mà trá vá vái ánh mát chuyên môn cáa mát y tá viên điáu dáng, nghá nghiáp cáa bà ngày xáa - Thuác có thá cháa lành bánh vái đa hóa trá liáu náy, nháng không phác hái đác tán tháng cáa dây thán kinh làm bián đáng mát, bián đáng bàn tay bàn chân. Đó là nháng đáu tích mà con tôi phái cháu đau lòng, mang mác cám tái nhác suát đái cáa ngáng i mác bánh phong cùi! Nói đán đây, bát chát ni cô Diáu Ngác ôm ngác cháy vá háng tánh thát.

Tôi thát sá xót xa trác nái đau cáa ngáng i mánh đã nhán lãnh cán đau cáa con trai mình. Riêng vá Thuát, tôi cám nhán đác đác tin cao cá cáa chàng. Đác tin đã vát lên trên nháng ác váng tám tháng mà ngáng i phạm đáu đái. Tôi tin ráng Chúa sá đán đát cáu áy đi trán ván cuác đái hánh phúc sáng vì tha nhân.

Chá biát ngám ngủi, tôi đáy cáa bác ra ngoài. Gió mái lúc mái mánh thái nghiêng ngá hàng cây trái lá đáng chá vá hai bên đáng. Cái băng giá ngoài trái làm tăng thêm nái u hoài trong tôi. Lê đôi chân náng trĩu, tôi bác đi đái báu trái đang cán bão tuyát. Táng mánh tuyát hát vào mát tôi nhá nháng mánh vá tháy tinh thay nhau cáa vào da thát tôi rất buát. Tôi vuát mát, tuyát tan ra nhán nhát trên đôi tay. Bát giác, tôi có cám táng nhá máu và đát trán án nháy nháa trên tay tôi ngày nào đã vuát mát cho Má khi xác anh nám bát đáng trên bá sông Côn. Tôi lau nhanh nháng giát á đáng bá mi trác khi bác lên chiác xe bus cáa má sán đái chá.